

Kur'ân'ı anlayarak okumak

İzmir/Bornova'dan Hüseyin AKGÖL: “Sevabına Kur'ân okumak ne demektir? Anlamını idrak etmeyerek okuduğumuz bir sûreden hiçbir şey anlamıyoruz. Bunun da sevap olduğu söyleniyor. Anlamını kavramadan okusak bile. Benim bu konu kafamı karıştırıyor. İnsan anlamadığı bir şeyden sevap kazanabilir mi?”

Allah Kur'ân-ı Hakîm'i bize Allah'a kulluk yapalım ve gereği ile amel edelim diye indirmiştir. Elbette ideal olan Kur'ân'ı okuyup anlamak, anlayarak okumaktır. Fakat anlamıyorum diye Kur'ân'ı bırakmak da doğru değildir. Anlamaya çalışarak okumalıdır.

Diğer yandan, herşey dilbilgisi kuralları ile sınırlı değildir. Kur'ân'ın ana metninden bir âyet okuyup veya güzel sesli bir hafızdan bir âyet dinleyip, mânâsını anlamasa da ihtiva ettiği mânevî mesajla kalbi titreyen, hararete ve heyecana gelen ve ağlayan bir mü'min'in bu âyeti anlamadığı veya bu âyetten hiçbir hisse almadığı söylenebilir mi? Anlamını öğrenmek için ise, iyi niyetli birisi için, bir meâli açıp okumak günümüzde herhalde zor olmayacaktır.

Bir “sevabına Kur'ân okumak” kavramı doğurarak, bunu Kur'ân'ı anlamadan, düşünmeden, Allah korkusu taşımadan ve mesajını anlamaya çalışmadan okumak gibi bir şıkkı tahsis eden ve Kur'ân'ı anlayarak, düşünerek, ibret alarak okumayı sevabın dışında tutan bir sınıflandırma makbul ve sahih değildir.

Kur'ân'ı Allah kelâmı olduğu kabulüyle ve inancıyla her türlü okumak sevaptır. Kimin ne kadar sevap alacağı konusunda bir ölçü ve kayıt koymak kulların yetkisinde değildir. Allah, Kendi kelâmını okuyanlara ne kadar sevap vereceğini elbette Kendisi bilir. Bunu takdir ve derecelendirme yetkisi de Allah'a aittir. Kullara düşen Allah kelâmını her şekilde okuyarak Allah'a ulaşmaya çalışmak, Allah'ın rızasını kazanmaya gayret etmektir.

Bu çaba içinde makbule geçmeyen ve doğru olmayan bir davranışa işaret edilecekse eğer, şöyle denilebilir: Kur'ân'ı anlama imkânı olduğu halde anlamaktan yüz

çevirmek ve Kur'ân'ı okuduğu halde Kur'ân'ın mesajlarını duymazdan gelmek büyük günahdır. Bu tamam. Fakat, böyle kasıtlı davranışa girmeyen bir Müslüman'ın, kendi imkânları ölçüsünde Kur'ân okumasını sevap bakımından yeterli görmemek, Kur'ân'ı okuma sevaplarına derece ve sınıflandırma getirmek kul için haddi aşmış olmaktan başka bir anlam ihtiva etmez. Çünkü kulun sevap verme yetkisi olmadığı gibi, sevapları derecelendirme yetkisi de yoktur. Yeter ki okuduğumuz Kur'ân olsun ve biz okuduğumuzu anlama gayretinde olalım. Kul olarak bizim davranış sınırimiz budur. Kul olarak bize bu yeter.

Kur'ân'ı meâl ve dil olarak anlamayı zorunlu gören ve bunu çerçevesi vahiy tarafından belirlenmiş olan ibadetlere kaydırma eğilimi gösteren, yani ibadetlerde okunan duâları ve âyetleri de anlama gerekçesiyle ana dilde ibadet yapılması gibi bir ucubeyi savunan bidatçi anlayıştan ise—sizi tenzih ederim—Allah'a sığınmak lâzım.

SÜNNETLE YİRMİ DÖRT SAAT

Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki:

“Siz Allah'ın huzuruna Allah'tan gelen Kur'ân'dan daha üstün bir şeyle varamazsınız.” (Camiü's-Sağir, 2/661)

Bu hadis-i şerife göre sünnet olan günlük davranışlarımız:

1-Zikir için Kur'ân okumalıyız.

2-Fikir için Kur'ân okumalıyız.

3-Şükür için Kur'ân okumalıyız.

4-Kur'ân'ı Allah'tan gelen ve bizi Allah'a götürmeye yetkili bulunan bir kitap sıfatıyla ve kendimizi fert olarak Kur'ân'a muhatap bilerek okumalıyız.